

Bayer Zsolt: Gyurcsányhoz

2013 december 07. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Az erdélyi fejedelmek. Bethlenek, Báthoryak, Apafiak, Rákócziak. Mind. S maga, a Vezér! Fejedelem. S a lóf? székely Dózsa György. A költ?k sora. Áprily, Dsida, Ady, a Himnusz költ?je, Kölcsey.

Íróink. Tamási, Süt? András. És szegény-szegény Szilágyi Domokos.

A Házsongárdi temet?ben nyugszik a fél magyar irodalom.

„A tavasz jött a parttalan id?ben

s megállt a házsongárdi temet?ben. //

Én tört kövön és porladó keresztben

Aletta van der Maet nevét kerestem. //

Tudtam, hogy itt ringatja rég az álom,

s tudtam, elmúlt nevét már nem találom.”

Ott nyugszik ez is. És te soha, soha az életben nem teheted be oda a lábad.

De máshova sem. Soha nem mehetsz el Dobó István szül?falujába. Emlékszel még? Dobó csak ennyit mondott: Heged?s István! Esküdet megszegted, hazádat elárultad, büntetésed: halál.

Mintha neked mondta volna. És neked mondta... És persze vannak még sokan, felsorolhatatlanul sokan. Kosztolányitól, Csáthtól egészen Liszt Ferencig. Vagy Franz Lisztig, hogy neked is tessék. ?hozzájuk semmi közöd.

Böjte Csabához sincs. ? két napja tette le az állampolgári esküt, ötszázezredik magyarként. Éppen akkor, amikor te bejelentetted, hatalomra kerülvén azonnal elveszed a határon túliai állampolgárságát és szavazati jogát. Hidd el, ennek pontosan így kellett lennie. Íme: a mérleg egyik serpeny?jében ott van a magyar kultúra, a szellemtörténet és a történelem kétharmada, s ott van Böjte Csaba. A másikban ott vagy te, és azok a nyomorult lumpenprolik, akikhez beszélsz. Akikr?l Szentesi barátom megemlékezett tegnap. Akik reggel bedobják a felest, és rekedten felvonyítanak: „jönnek ide a kib...tt, bűdös románok”. Te velük tartozol össze. Neked hozzájuk van közöd, ti

kölcsönösen feltételezték egymást. És jól számolsz: ezekből van annyi, hogy téged bejuttassanak a parlamentbe. Abba a parlamentbe, amelyet javarészt székely mesteremberek építettek annak idején.

Letette az állampolgári esküt Bőjte Csaba, a félmilliomodik „határon túli magyar”. (Istenem, mennyire utálok ezt a kifejezést. Mintha nem lenne mindegy, hol született valaki. Magyar, és kész. Ugye te is így gondold? Ugye, szerinted sem lehet megkülönböztetni embereket a szerint, hogy hol látták meg a napvilágot?) Letette az esküt, és nem látom sehol a húszmillió románt. Nem látom, ahogy éppen összeomlasztják az egészségügyi és szociális rendszert az áttelepültek. Nem látom, ahogy odavan a „határon belüliek” nyugdíja miattuk. Hazudtatok, vagy csak tévedtetek?

Ti annak idején kiszámoltátok, hogy a kettős állampolgárság ötszázmilliárd forintba kerülne a magyar költségvetésnek. Nem került. Hazudtatok vagy tévedtetek? Illetve, nincs többes szám! Te egyedül, csak te vagy felelős mindazért, ami történt. Minden más bűnöd eltörlőd emellett. Minden más bűnöd, a Fittelina Kft.-d elévült adócsalásai, ingatlanügyeid, a furcsa szakdolgozatod – mind-mind csak apró csibészesség ehhez képest. Ócska, szemét kis ripacszkodásod sem fog fennmaradni. De a 2004-es, nemzet ellen folytatott kampányod bekerül majd a históriába. Akkor derült ki, hogy maradtál, aki voltál: frusztrált, irigy, aljas lumpenproli. És az maradsz életed végéig. Ha éltél volna 1919-ben, te lettél volna Cserny József legjobb embere. Ez pedig nem eleve elrendelés, hanem választás kérdése. Ott meneteltél volna Cserny mellett, bűrkabátban, és erősen gesztikulálva, szenvedélyesen lőttél volna fejbe idős és ifjabb Hollán Sándort a Steyer-pisztolyoddal, nemdebár?

Ott ültél volna Jászi Oszkár mellett a belgrádi tárgyalásokon, és szenvedélyesen gyűzködted volna a szerbeket, hogy vonuljanak be az országba, egészen Pécsig, mert akkor majd ti újjászervezték a proletár államot a megszállt területeken. Mert hát, mindenki hozzátesz valamit a létezéshez, a világhoz és a hazához, valamit, ami csak belülről fakadhat. Belületek ennyi tellett. A huszonhárommillió román, és a NEM. Csernyékből és Lukácsékból a gyilkolás, Jásziékból a hazaárulás. Ti egy egyenes mentén helyezkedtek el.

Eközben egy délvidéki magyar zseni ezt írta nekünk:

„Nézd csak, tudom, hogy nincsen mibe hinnem,

s azt is tudom, hogy el kell mennem innen,

de pattanó szívem feszítve húrnak

dalolni kezdtem ekkor az azúrnak,

annak, kiről nem tudja senki, hol van,

annak, kit nem lelek se most, se holtan.

Bizony ma már, hogy izmaim lazulnak,

úgy érzem én, barátom, hogy a porban,

hogy lelkek és göröngyök közt botoltam,

mégis csak egy nagy ismeretlen Úrnak

vendége voltam.”

És ez az, amit te nem mondatsz el magadról. Pedig tudjuk, te szoktál bérhámozni...

Bayer Zsolt – magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu - Flag egy jobb magazin az Értékek mellett!

Ajánló
